

tetiderne er urimeligt lange, bør patienterne uden tvivl henvises til private hospitaler uden omkostning for dem. Og de muligheder, vi allerede har givet amterne, bliver ikke udnyttet godt nok, og CD er enig med Venstre i, at de gamle ideologiske barrierer bør brydes ned, så vi i stedet får et fornuftigt samarbejde mellem det offentlige og det private på sygehusområdet.

Og hovedspørgsmålet med hensyn til ventetider er ikke, hvor behandlingen finder sted, men hvornår behandlingen finder sted.

Dernæst er spørgsmålet, hvor langt vi er villige til at gå, og hvor meget vi er parate til at lade det koste, men det er et spørgsmål, som vi bør tage op i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger, for vi har jo lagt os fast på en udgiftspolitik for i år.

Det er også et spørgsmål om, hvilke ventetider vi vil acceptere, og hvilke forbedringer vi kan opnå, og derfor må vi have en diskussion om, hvornår grænserne overskrides, og hvornår en ventetid bliver urimeligt lang.

CD synes, der er mange gode ideer i Venstres forslag. Vi mener, at der er gode perspektiver i at udnytte de kapaciteter, som de private sygehuse rummer, og vi kan tilslutte os bemærkningerne om, at regeringen og amtskommunerne bør lade de økonomiske virkninger af dette indgå i de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har et enkelt lille spørgsmål til fru Addi Andersen, og det drejer sig om gratisprincippet, hvor jeg bare gerne vil høre, hvor CD står i forhold til dette ret fundamentale princip i den danske sundhedssektor. Holder CD fast i gratisprincippet under alle omstændigheder?

Pia Kjærsgaard (DF):

Ventelister og ventelistegarantier har vi diskuteret med jævne mellemrum her i Folketinget, og det er faktisk både trist og utroligt, at Danmark som såkaldt velfærdssamfund stadig skal diskutere disse forhold og der ikke bare gøres noget effektivt ved dem, for folk, der har haft problemet inde på livet, ved jo, hvordan det forholder sig, og vi politikere får med garanti hver og én henvendelser fra borgere, der føler, at de er blevet tilsidesat, og at de ikke har fået opfyldt de forventninger, de havde til det offentlige, og så henvender de sig til folketingsmedlemmerne, og de folketingsmedlemmer, som er gået imod

disse forslag, må også have fået mange henvendelser; det kan ikke kun være alle os andre.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at penge bør følge patienten og ikke systemet. Og skal der bevilges flere penge til det sygehusvæsen, som vi drøfter så ofte, er Dansk Folkeparti selvfølgelig med og vil støtte det til hver en tid.

Og det er trist, at privathospitalerne er blevet nedgjort så meget, som en række partier har gjort, og at det største regeringsparti, Socialdemokratiet, faktisk har nedgjort privathospitalerne uden reelt at have afhjulpet ventelisteproblemet.

Under behandlingen af disse to forslag har man sagt, at forslagene er ideologiske og en del af en valgkamp, men det, det drejer sig om, er vel at drøfte patienternes tarv og at gøre noget for de mange mennesker, som ikke kan få afhjulpet deres lidelser, i hvert fald ikke inden for den nærmeste tid, og det burde være det, debatten drejede sig om.

Venstres forslag er måske begrænset til visse sygdomme, hvor Dansk Folkeparti mener, at det burde være generelt. Men som en start støtter vi naturligvis Venstres forslag, for konkurrence er sundt, og efter Dansk Folkepartis mening kan det offentlige sygehusvæsen kun blive bedre ved at få noget konkurrence ved, at der bliver åbnet for mere adgang til privathospitaler.

Men selvfølgelig er det primære, at det offentlige sygehusvæsen skal fungere, og at der bevilges de penge, der skal til, og det burde være Folketinget, der stod for det, og ikke amterne, for vi ser for mange eksempler på, at det ikke fungerer godt nok. Det offentlige sygehusvæsen skal fungere, og der bør bevilges penge, og der bør ikke være ventelister af den størrelse – man kan givetvis ikke blive indlagt fra den ene dag til den anden, men at man skal vente måneder eller år på at blive indlagt er ganske uacceptabelt.

Fremskridtspartiets forslag støtter vi naturligvis også, for det er bredere end Venstres, men princippet er det samme.

Dansk Folkeparti støtter altså begge forslag.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 238, hr. Johannes Sørensen.

Johannes Sørensen (FP):

Jeg vil først sige tak til dem, der har været positive over for det fremsatte forslag.